

върховна обичъ, на горещъ патриотизъмъ. По сждба, по характеръ, по душа Козма Тричковъ прилича на шуменския благодѣтель Нанча Поповича: еднакво силни въ своя трудъ и честность, еднакво мили, трогателни въ своитѣ чувства.

Оскѣдни сж свѣдѣнията за живота и дѣйността на Козма Тричковъ. Тодителитѣ му Тричко Вълковъ и Донка ще да сж произхождали отъ Етрополе и послѣ прѣселени въ Вратца. Козма е билъ третия синъ на Тричко, който се поминалъ прѣди 50 – 60 години, когато върлувала холерата. Бащата на Козма държалъ бакалница въ Вратца, не билъ особно състоятеленъ, но уваженъ гражданинъ, поради което е бивалъ избираенъ за епитропъ на църквата „св. Никола“. Козма ще да е ходилъ на училище, дѣто се научилъ на четмо и писмо, послѣ работилъ самарджийство и до 17-тата си година билъ въ Вратца. Той билъ здравъ, силенъ и смѣлъ. Притисканъ отъ сиромашията, угнетяванъ отъ произвола на турцитѣ, Козма започналъ да мечтае за оная обѣтована земя Ромжния, която служеше не само за прибѣжище, но въ която можеше да се намѣри и щастие и напрѣдъкъ. Случаятъ не закѣснѣлъ да се яви. Веднажъ, когато младиятъ и буенъ Козма билъ на улицата, едно турче го закачило и се впуснало да го бие. Той не можалъ да се стърпи, сграбчилъ турчето и тъй силно го блъсналъ о земята, щото то паднало въ несвѣсъ. Слѣдъ тази случка, уплашенъ отъ прѣслѣждане, Козма веднага рѣшилъ на избѣга отъ Вратца. Съ единадесетъ гроша въ [джобъ, спечелени въ самарджийницата. Козма се простилъ съ бащиното си огнище. „Сине, кждѣ ще отидешъ съ 11 гроша? Тия пари ще похарчишъ до като отидешъ до Орѣхово“, били думитѣ на баща му. Но макаръ и съ малко пари, обаче съ здрава и силна душа, Козма потеглилъ за оная земя, която даваше и човѣшки животъ и богатство и ща-